

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da ne predstavlja isporuku usluge uz naknadu u smislu te odredbe to što je vlasnik konja, obveznik PDV-a, stavio na raspolaganje konja organizatoru utrke kako bi navedeni konj sudjelovao u toj utrci, u slučaju kada ta okolnost ne dovodi do plaćanja nagrade za sudjelovanje ili druge izravne isplate te kada samo vlasnici konja koji su postigli određeni rezultat u utrci primaju novčanu nagradu, koja je unaprijed određena. S druge strane, takvo stavljanje na raspolaganje predstavlja isporuku usluga uz naknadu u slučaju kada ta okolnost dovodi do organizatorova plaćanja naknade neovisno o postignutom rezultatu predmetnog konja u utrci.
2. Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da se pravo na odbitak ulaznog PDV-a plaćenog u okviru transakcija koje se odnose na pripremanje i sudjelovanje konjâ za utrku koji su u vlasništvu poreznog obveznika koji uzgaja i trenira vlastite konje za utrku kao i konje trećih osoba priznaje zato što su troškovi koji se odnose na te transakcije sastavni dio općih troškova povezanih s njegovom gospodarskom aktivnošću, pod uvjetom da troškovi koji su nastali prilikom svake predmetne transakcije predstavljaju izravnu i neposrednu vezu s tom aktivnošću. To može biti slučaj ako se tako nastali troškovi odnose na konje za utrku koji su stvarno namijenjeni prodaji ili ako je sudjelovanje tih konja na utrkama, s objektivnog stajališta, sredstvo za promicanje gospodarske aktivnosti, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

U slučaju da takvo pravo na odbitak postoji, novčana nagrada koju eventualno osvoji porezni obveznik zahvaljujući postignutom rezultatu jednog od svojih konja u utrci ne smije se uključiti u poreznu osnovicu PDV-a.

3. Članak 98. Direktive 2006/112 u vezi s točkom 14. Priloga III. toj direktivi treba tumačiti na način da se na pružanje jedinstvene složene usluge, koja se sastoji od više elemenata koji se odnose osobito na treniranje konjâ, korištenje sportskih objekata, boravak konjâ na hipodromu, hranjenje i pružanje druge njege konjima, ne može primijeniti snižena stopa PDV-a kada korištenje sportskog objekta u smislu točke 14. Priloga III. toj direktivi i treniranje konjâ predstavljaju dva jednakovrijedna elementa te složene usluge ili kada treniranje konjâ predstavlja glavni element navedene usluge, što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.

⁽¹⁾ SL C 371, 9. 11. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – J.J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-548/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Načela jednakog postupanja i nediskriminacije na temelju dobi — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 2., 3. i 6. — Područje primjene — Različito postupanje na temelju dobi — Nacionalno zakonodavstvo koje po navršavanju određene dobi propisuje gornji prag odbitka troškova osposobljavanja — Pristup strukovnom osposobljavanju)

(2017/C 014/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: J.J. de Lange

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (b) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da porezni režim, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, u okviru kojeg se oporezivanje troškova strukovnog osposobljavanja neke osobe razlikuje ovisno o njezinoj dobi, ulazi u materijalno područje primjene te direktive, s obzirom na to da je njegov cilj olakšanje pristupa osposobljavanju mladim osobama.
2. Članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da mu se ne protivi porezni režim, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji osobama koje nisu navršile 30 godina omogućuje da pod određenim uvjetima od svojeg oporezivog dohotka u potpunosti odbiju troškove strukovnog osposobljavanja, dok je za osobe koje su navršile tu dob to pravo na odbitak ograničeno s obzirom na to da je, s jedne strane, taj režim objektivno i razumno opravdan legitimnim ciljem politike zapošljavanja i tržišta rada i da su, s druge strane, sredstva upotrijebljena za ostvarenje tog cilja prikladna i nužna. Zadaća suda koji je uputio zahtjev jest da provjeri je li to doista tako u glavnom predmetu.

(¹) SL C 38, 1. 2. 2016.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga izdanog protiv
Krzysztofa Mareka Poltoraka**

(Predmet C-452/16 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u
kaznenim stvarima — Europski uhiđbeni nalog — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 1. stavak
1. — Pojam „sudska odluka” — Članak 6. stavak 1. — Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni
nalog” — Europski uhiđbeni nalog koji je izdao Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije,
Švedska) radi izvršenja kazne zatvora)

(2017/C 014/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Krzysztof Marek Poltorak

Izreka

Pojam „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., autonomni je pojam prava Unije i taj članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da policijska služba, kao što je Rikspolisstyrelsen (Glavna uprava nacionalne policije, Švedska), nije obuhvaćena pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” u smislu tog članka 6. stavka 1., tako da se europski uhiđbeni nalog koji je ona izdala radi izvršenja presude kojom se izriče kazna zatvora ne može smatrati „sudskom odlukom” u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.